

SPOMINSKI DNEVI

Na današnji dan je leta 1924 umrl Vladimir Ilić - Lenin, Rojen je bil 22. aprila 1870.

TRŽAŠKI DNEVNIK

MAMA MARIA MANISCALCO

Namesto odgovora na članek v «Giornale di Trieste»: Le foibe e i morti sulla bilancia - SGOMENTO DEL COLPEVOLE

Dobro se spominjam tistega dne: vreme je bilo jesensko, narahlo je deževalo in po cesti je prišla sključena ženska drobrega, nagubanega obraza. Popavili so jo pod streho, ji dali topela mleka in sirkovnega kruha in jo prijazno upravšali, kaj jo nosi, tujo, iz daljnega laškega mesta, ko pa je upehanja in jeli stejejo korake.

«Na sinov grob sem prislala, jim je hvaleno odgovorila. »Kje pa je padel vas sin?« so jo začudeno upravšali, »v vaši vasis.«

«Kdaj pa?«

1943. leta. Nemci so ga ubili,

»in kako vam je ime, gospa?« so upravšali in zadrali.

Maria Maniscalco.

Ljudje so se spogledali. Zamenjali so in nerodno jim je postal. Mati je vendar mati! Se jo natali topela mleka, potem so potipali z besedo, da kot polž iz hišice in ko so videli njene začudenje, prestrane, bolšeče oči, so povabil:

»Jah, prav tako je bilo! Dobro smo poznali vašega sinca...«

Res so ga dobro poznali, Na pomlad 1943. leta je prisel. Nadut, polizan, z osladno zoprsnim nasmeškom na tanki ustnicah in s črnim mravom v širokih, okroglih očeh. Najprej si je, kot je rekel, kocisti pistolo. Knet ni hotel v rimskem pozdravom postati italijanski zastave, ko je sel mimo njene droge. Krogle mu je prebil lobanja. Ko je prodana duša prisiljena, da so trije deserterji prespeljani v domačino, zbral streseret črnih vrac, ki so zgora obkolile naselje nad vasjo, postrelile moške in cepljeno dotočne slamaštih streh. Od reveznatega našega je ostal suh pepel. Ko so ujeli Olgo, ranjeno plavljeno partizanom, ki je nagnil v nasmehu svoje ozke ustnice in rekel:

»Tako so delali rimski generali.«

Olg je spletki, jo razpetih rok in nog privzel k vojaški postelji in potlej. Potlej je sedemindvajset črnih vrac uteljilo na ubogem in okrvavljenem telesu svoje volje, dviška strasti. On je stal pri oknu, kadij in obližoval tanki ustnik dolge pipice. Pravijo, da je Olga umrla. Trinajst črnih vrac je bilo zato prikrasnjanih. Se istega večera se jih je zbralo, trinajst. Odselj so na kratek v četrtočetrtino kokoši, zaključali tele in izpraznili klej. V utici, pred čebelnjakom, pod visoko razstreljeno starodavno slovensko lipo. V lipo so zarili barjonete, na bajonetom obesili puške in svoje perjaste kape — in domača hiši jen je stregha v krovih zuljih, in nesrečna mati in uničeni oče, prvevzeta v skoraj na deblu lipe, s steklenimi očmi glata proti čebelnjaku, kjer se je na paču, v žaru gorečega doma, katoličko zmagovalno smehljajo Florjan...

Tako je teklo ročni venec tistega jesenskega deževnatega dne. In avemarje so bile krovne in očenšči so bili pregrešni in verja bila, vera bila težka za ubogo, skršeno mater.

Njenega sina 1943. leta niso bili ubili Nemci. Domazin, ki jim je botečina razgrizelo, so mu pognali kroglo v hrbot. In ker jen je bortova in razpotegnjeno vzbuznilo na spomini, se pa odigrali na spomini, sreči. V utici, pred čebelnjakom, pod visoko razstreljeno starodavno slovensko lipo. V lipo so zarili barjonete, na bajonetom obesili puške in svoje perjaste kape — in domača hiši jen je stregha v krovih zuljih, in nesrečna mati in uničeni oče, prvevzeta v skoraj na deblu lipe, s steklenimi očmi glata proti čebelnjaku, kjer se je na paču, v žaru gorečega doma, katoličko zmagovalno smehljajo Florjan...

Tako je teklo ročni venec tistega jesenskega deževnatega dne. In avemarje so bile krovne in očenšči so bili pregrešni in verja bila, vera bila težka za ubogo, skršeno mater.

Njenega sina 1943. leta niso bili ubili Nemci. Domazin, ki jim je botečina razgrizelo, so mu pognali kroglo v hrbot. In ker jen je bortova in razpotegnjeno vzbuznilo na spomini, se pa odigrali na spomini, sreči. V utici, pred čebelnjakom, pod visoko razstreljeno starodavno slovensko lipo. V lipo so zarili barjonete, na bajonetom obesili puške in svoje perjaste kape — in domača hiši jen je stregha v krovih zuljih, in nesrečna mati in uničeni oče, prvevzeta v skoraj na deblu lipe, s steklenimi očmi glata proti čebelnjaku, kjer se je na paču, v žaru gorečega doma, katoličko zmagovalno smehljajo Florjan...

Tako je teklo ročni venec tistega jesenskega deževnatega dne. In avemarje so bile krovne in očenšči so bili pregrešni in verja bila, vera bila težka za ubogo, skršeno mater.

Oma mama Maria Maniscalco! Gledaš pa sto lir na svoji odremetano spodnjo podporo belke Italije, ki pa domišljai, da bi ga lisice utegnile raznesti po deželi in da je slabemo nevarno seme.

In se svrnil. Skopali so plitvo jamo, ga spustili vanjo in ga pokrili s kamensem. Da ga ne bi lisice raztrosile po deželi. Kajti slabemo seme je nevarno seme.

Naslednjega dne je mati odšla, ne da bi obiskala si nov grob. Prespal je pri dobroj ljudi, ki so ji bili dali mleka in kruha, ki pa niso mogli posobi, da jim je njen sin Antonio Maniscalco, poročnik izbranih oddelkov črnih vrac, prizadejal toliko nečloveškega trpljenja, žalostnih ur in mračnih spoznanj.

Kako ti je pri srcu, mama Maria Maniscalco? Slišal sem, da životariš... Da lezes v dve gube, da je tvoj obraz kakor pahljaca tankih v globokih brad.

Kako ti je, mama Maria Maniscalco?

Slišal sem tudi, da so se v umazano, zatuhlo predmestje zverodoma Padova, v izpuščeno vlažno Ulico Cristo Natareno pripravili v bleščeče lepi limuzini plešasti in dostojanstveni rejeni gospodje. Ustavili so se pred številko 13. Nesečno številko nosiš na vratišču mama Maria Maniscalco! Ko so te pozdravili, niso sneli rokavic. In ker v tvojem mladostrem, smrdcem stanovanju niso mogli vzdržati in ker niso imeli s seboj steklenički parfuma, so ti izročili rumeno kolajno kar na cesti, pod nesečno številko trijnajst, med mladostimi mački, krvavimi sardinijskimi glavami in med slovenskimi odpadki, ki se razkazujejo pred tvorjimi vrati v Kristovi ulici — ne zameri mi, mama Maria Maniscalco — ki se razkazujejo tako nedolžno in takoj mimogete kot pomladanskega gredila.

Dali so ti kolajno za sinovo hrabrost, ob kolajni listek v snežičasto kuvertu, a na listku beseede.

Antoniu Maniscalcu, ki je položil na oltar velike domovine Italije svoje imilo in cvetoče življenje, niso takrat, ko se je z italijansko trikoloro v desni-

ci bojeval za slavo Italije, za moč madrepatrije in za nase svete vzhodne meje.

Iti, mama Maria Maniscalco, ki so ti barbarski Balcani dali mleko in kruh v posteljo in topo besedo tiste, ga zopnega deževnega jesenskega vetera, ti ves, kako umrl tvoj sin. Pa niso hoči vlastiti dostojanstveno rejenih gospodov iz črne limuze; sklonila si svojo trudno glavo, spustila bleščajočo kolaro in bila kuverta v žep umazanega predpaskina in polozila roke ob telo.

Potlek, ti je velika Italia skozi roke plešastih gospodov podarila po mamo, vzdignila cilindre in se odprela.

Na drohni, od revmatizma skrivenčen dlan, ki te trepa, da te stoji na postelji. In v očeh se ti je zalesketala solza in mrlava, razponja mačka, ki nima mogila vedeti, ali se tuoja solza sramuje sina, ali se tuoja solza sramuje velike Italije, ali se tuoja solza sramuje umazanih pet stol na skrivencih dlan, se je namigovala in zarezala. Na skrivenci, ki so slaboten planem, ki čenči pljuska mlakast dej.

Pet sto lir, mama Maria Maniscalco!

Italijanske kopatke, kosatki, kozmetični poudarjalci, vam, ki so pošljali na Pinottino, ki pa domišljai, da bi ga lisice utegnile raznesti po deželi in da je slabemo nevarno seme.

In se svrnil. Skopali so plitvo jamo, ga spustili vanjo in ga pokrili s kamensem. Da ga ne bi lisice raztrosile po deželi. Kajti slabemo seme je nevarno seme.

Naslednjega dne je mati odšla, ne da bi obiskala si nov grob. Prespal je pri dobroj ljudi, ki so ji bili dali mleka in kruha, ki pa niso mogli posobi, da jim je njen sin Antonio Maniscalco, poročnik izbranih oddelkov črnih vrac, prizadejal toliko nečloveškega trpljenja, žalostnih ur in mračnih spoznanj.

Kako ti je pri srcu, mama Maria Maniscalco? Slišal sem, da životariš... Da lezes v dve gube, da je tvoj obraz kakor pahljaca tankih v globokih brad.

Kako ti je, mama Maria Maniscalco?

Slišal sem tudi, da so se v umazano, zatuhlo predmestje zverodoma Padova, v izpuščeno vlažno Ulico Cristo Natareno pripravili v bleščeče lepi limuzini plešasti in dostojanstveni rejeni gospodje. Ustavili so se pred številko 13. Nesečno številko nosiš na vratišču mama Maria Maniscalco! Ko so te pozdravili, niso sneli rokavic. In ker v tvojem mladostrem, smrdcem stanovanju niso mogli vzdržati in ker niso imeli s seboj steklenički parfuma, so ti izročili rumeno kolajno kar na cesti, pod nesečno številko trijnajst, med mladostimi mački, krvavimi sardinijskimi glavami in med slovenskimi odpadki, ki se razkazujejo pred tvorjimi vrati v Kristovi ulici — ne zameri mi, mama Maria Maniscalco — ki se razkazujejo tako nedolžno in takoj mimogete kot pomladanskega gredila.

Dali so ti kolajno za sinovo hrabrost, ob kolajni listek v snežičasto kuvertu, a na listku beseede.

Antoniu Maniscalcu, ki je položil na oltar velike domovine Italije svoje imilo in cvetoče življenje, niso takrat, ko se je z italijansko trikoloro v desni-

ci bojeval za slavo Italije, za moč madrepatrije in za nase svete vzhodne meje.

Iti, mama Maria Maniscalco, ki so ti barbarski Balcani dali mleko in kruh v posteljo in topo besedo tiste, ga zopnega deževnega jesenskega vetera, ti ves, kako umrl tvoj sin. Pa niso hoči vlastiti dostojanstveno rejenih gospodov iz črne limuze; sklonila si svojo trudno glavo, spustila bleščajočo kolaro in bila kuverta v žep umazanega predpaskina in polozila roke ob telo.

Potlek, ti je velika Italia skozi roke plešastih gospodov podarila po mamo, vzdignila cilindre in se odprela.

Na drohni, od revmatizma skrivenčen dlan, ki te trepa, da te stoji na postelji. In v očeh se ti je zalesketala solza in mrlava, razponja mačka, ki nima mogila vedeti, ali se tuoja solza sramuje sina, ali se tuoja solza sramuje velike Italije, ali se tuoja solza sramuje umazanih pet stol na skrivencih dlan, se je namigovala in zarezala. Na skrivenci, ki so slaboten planem, ki čenči pljuska mlakast dej.

Pet sto lir, mama Maria Maniscalco!

Italijanske kopatke, kosatki, kozmetični poudarjalci, vam, ki so pošljali na Pinottino, ki pa domišljai, da bi ga lisice utegnile raznesti po deželi in da je slabemo nevarno seme.

In se svrnil. Skopali so plitvo jamo, ga spustili vanjo in ga pokrili s kamensem. Da ga ne bi lisice raztrosile po deželi. Kajti slabemo seme je nevarno seme.

Naslednjega dne je mati odšla, ne da bi obiskala si nov grob. Prespal je pri dobroj ljudi, ki so ji bili dali mleka in kruha, ki pa niso mogli posobi, da jim je njen sin Antonio Maniscalco, poročnik izbranih oddelkov črnih vrac, prizadejal toliko nečloveškega trpljenja, žalostnih ur in mračnih spoznanj.

Kako ti je pri srcu, mama Maria Maniscalco? Slišal sem, da životariš... Da lezes v dve gube, da je tvoj obraz kakor pahljaca tankih v globokih brad.

Kako ti je, mama Maria Maniscalco?

Slišal sem tudi, da so se v umazano, zatuhlo predmestje zverodoma Padova, v izpuščeno vlažno Ulico Cristo Natareno pripravili v bleščeče lepi limuzini plešasti in dostojanstveni rejeni gospodje. Ustavili so se pred številko 13. Nesečno številko nosiš na vratišču mama Maria Maniscalco! Ko so te pozdravili, niso sneli rokavic. In ker v tvojem mladostrem, smrdcem stanovanju niso mogli vzdržati in ker niso imeli s seboj steklenički parfuma, so ti izročili rumeno kolajno kar na cesti, pod nesečno številko trijnajst, med mladostimi mački, krvavimi sardinijskimi glavami in med slovenskimi odpadki, ki se razkazujejo pred tvorjimi vrati v Kristovi ulici — ne zameri mi, mama Maria Maniscalco — ki se razkazujejo tako nedolžno in takoj mimogete kot pomladanskega gredila.

Dali so ti kolajno za sinovo hrabrost, ob kolajni listek v snežičasto kuvertu, a na listku beseede.

Antoniu Maniscalcu, ki je položil na oltar velike domovine Italije svoje imilo in cvetoče življenje, niso takrat, ko se je z italijansko trikoloro v desni-

ci bojeval za slavo Italije, za moč madrepatrije in za nase svete vzhodne meje.

Iti, mama Maria Maniscalco, ki so ti barbarski Balcani dali mleko in kruh v posteljo in topo besedo tiste, ga zopnega deževnega jesenskega vetera, ti ves, kako umrl tvoj sin. Pa niso hoči vlastiti dostojanstveno rejenih gospodov iz črne limuze; sklonila si svojo trudno glavo, spustila bleščajočo kolaro in bila kuverta v žep umazanega predpaskina in polozila roke ob telo.

Potlek, ti je velika Italia skozi roke plešastih gospodov podarila po mamo, vzdignila cilindre in se odprela.

Na drohni, od revmatizma skrivenčen dlan, ki te trepa, da te stoji na postelji. In v očeh se ti je zalesketala solza in mrlava, razponja mačka, ki nima mogila vedeti, ali se tuoja solza sramuje sina, ali se tuoja solza sramuje velike Italije, ali se tuoja solza sramuje umazanih pet stol na skrivencih dlan, se je namigovala in zarezala. Na skrivenci, ki so slaboten planem, ki čenči pljuska mlakast dej.

Pet sto lir, mama Maria Maniscalco!

Italijanske kopatke, kosatki, kozmetični poudarjalci, vam, ki so pošljali na Pinottino, ki pa domišljai, da bi ga lisice utegnile raznesti po deželi in da je slabemo nevarno seme.

In se svrnil. Skopali so plitvo jamo, ga spustili vanjo in ga pokrili s kamensem. Da ga ne bi lisice raztrosile po deželi. Kajti slabemo seme je nevarno seme.

Naslednjega dne je mati odšla, ne da bi obiskala si nov grob. Prespal je pri dobroj ljudi, ki so ji bili dali mleka in kruha, ki pa niso mogli posobi, da jim je njen sin Antonio Maniscalco, poročnik izbranih oddelkov črnih vrac, prizadejal toliko nečloveškega trpljenja, žalostnih ur in mračnih spoznanj.

Kako ti je pri srcu, mama Maria Maniscalco? Slišal sem, da životariš... Da lezes v dve gube, da je tvoj obraz kakor pahljaca tankih v globokih brad.

Kako ti je, mama Maria Maniscalco?

Slišal sem tudi, da so se v umazano, zatuhlo predmestje zverodoma Padova, v izpuščeno vlažno Ulico Cristo Natareno pripravili v bleščeče lepi limuzini plešasti in dostojanstveni rejeni gospodje. Ustavili so se pred številko 13. Nesečno številko nosiš na vratišču mama Maria Maniscalco! Ko so te pozdravili, niso sneli rokavic. In ker v tvojem mladostrem, smrdcem stanovanju niso mogli vzdržati in ker niso imeli s seboj steklenički parfuma, so ti izročili rumeno kol

REFERAT SEKRETARJA ZVEZE KOMUNISTOV JUGOSLAVIJE TOV. EDVARDA KARDELJA

O PERSPEKTIVAH SOCIALISTIČNE DEMOKRACIJE

Svede so me te Dijilasov trditve osupljene in sem odklonil vse štiri njegove trditve. Med nadaljnji razgovorom se takšen je bil vsaj moj vtič — strinjal z menoj in umaknil ve štiri trditve, pojasnjujoč, da so bile to samo njegova površna trenutna razmišljanka, da pa sam ve, da so to neumnosti. Spričo njezinih zamisli, ki jih je objavljalo v »Borbici«, nisem imel jasnega vtiča, kako se je razgovor pravzaprav zaključil.

Tov. Tito nisem rekel niti besedice o omenjenih trditvah pot. Dijilas. Veropljivo sem, da gre pri Dijilas morda vendarle samo za eno izmed tistih nepremišljenih v neresnih zaletostih, na katere smo bili pri njem tudi sicer navajeni. Priskoval sem, da bo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — se mu še nadalje obdržal omenjene njegove trditve zase, da ne bi otežkoči možnosti, da bi nesoglasja odstranili. Selo pred nekaj dnevi tov. Dijilas sam obvestil tov. Tito, da vsebinu tega razgovora, Prav tako pa moramo biti vztrajni na svojem stališču, ki je

drugi komunisti. Dne 22. decembra sv. se sestala, da bi razložil bistvo tega, o čemer se ne strinjam z njim. V prijatejskem tovariškem razgovoru sem mu povedal svoje kritične pripombe.

Tov. Dijilas je na te moje pripombe reagiral zelo živčno, užajeno, med razgovorom pa je postavil naslednje teze:

1. Da tov. Tito brani birokratizem in da se bo moral prepijeti po debatni klubih — prihaja do izraza tiste ideje socializma, ki jih tovarisi Dijilas ne vidi, ki pa so edine sposobne braniti tako socializem kot demokracijo.

To je delavski razred z vsemi delovnimi ljudmi — z najzadnejšimi borce, organiziranimi v Zvezki komunistov Jugoslavije in SZDLJ na celiu — in kateri skozi delavske svete in svete proizvajalec lahko v dejanski demokratiji obliki ostvarja svojo vodilno držveno vlogo. To je delavski razred sam čedajo svobodnejši v prinaša svobodo vsej družbi. Prav ta močni demokratični organizem je edina dejanska ovira birokratizmu.

2. Da se tov. Rankovič in jaz pravzaprav strinjam z njim, z Dijilasom, da pa sva oportunita, pa se zato ne želiva preprijeti s tov. Titom;

3. da pri nas hočeš nočeš — že nastaja nekakšna socialistična elevacija;

4. da ni moč izključiti niti možnosti, da bi se pri nas razvili dve socialistični stranki.

nima Dijilas nobenega povoda, da bi se pritoževal na kakšnoki, tudi najmanjšo osebno neljaločnost nasproti njemu; 2. Da bi pokazal, kako ni nizrazen njegovih člankov, vplivalo na sklep izvršnega komiteja, da se izda javno sporočilo o tem, da se ne strinjam s članki tov. Dijilasa.

Toda zdaj, ko je prišla Dijilasova konceptacija skozi njezini članke popolnoma do izraza, lahko rečemo, da imajo teze, ki jih je navepel v pogovoru z menoj, potrjujejo, kar sem malo prej rek: da Dijilasova konceptacija demokracije ni naša, ni socialistična, marveč mešanica anarchizma in buržaozno liberalističnih oblik. Mi ne odklanjam pozitivnih pridobitev buržaozne demokracije. Mnoge so pri našem stoljetju dosegli.

V mehanizmu državnega upravljanja, kar je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — se mu še nadalje obdržal omenjene njegove trditve zase, da ne bi otežkoči možnosti, da bi nesoglasja odstranili. Selo pred nekaj dnevi tov. Dijilas sam obvestil tov. Tito, da vsebinu tega razgovora, Prav tako pa moramo biti vztrajni na svojem stališču, ki je

znanstveno in politično edino pravilno, da morajo oblike socialistične demokracije organskih zrasti iz socialističnih družbenih odnosov. In ker so socialistični družbeni odnosi posmeho odmiranje razredne družbe s poloh, ker pomenijo odpravo razrednih antagonizmov s poloh, pomenijo koncepte tudi ukinitev vsake oblasti s poloh, tedaj da je lahko tudi smer razvoja socialistične demokracije nespornejša sama ena: takšna, ki bo omogočila slhemernemu državljanju, da bo sam neposredni udeleženc pri obravnavanju vseh družbenih problemov, tako da nihče ne bo čutil potrebe, da bi se postavil v vrste s katerimi koli ljudmi in strankami in tako, da nihče ne bo čutil potrebe, da bi se prepiral zaradi oblasti.

Jaz ne trdim, da smo zelo blizu uresničitve takšnega tipa demokracije, brez partitske demokracije, da pa smo polozili njenje čvrste temelje v mehanizmu državnega samoupravljanja. Nadaljnje razvijanje tega mehanizma pomeni krepitev vodilnega vpliva delavškega razreda na celo vseh delovnih množic, to pa je glavno oružje proti birokratizmu, kar je bil natisnjeno nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem, da je bilo v prihodnjih člankih vendar bolj upošteval mnenje svojih tovarisjev iz CK ZKJ. Kar se tege tiče, sem kmalu opustil vse upo po njegovem odgovoru, ki je bil natisnjen nekaj dni po mojem razgovoru z njim, — v katerem odgovarjanju meni v tem tovarisjem, ki so mu izrekli priznajmo — v tem,

VREME

Vremenska napoved za danes:
Napovedujejo prečno jasno
vreme s pooblaščitvami.
- Včerajšnja najvišja tempe-
ratura v Trstu je bila 6.5 stopinje; najnižja pa 2.8
stopinje.

PRIMORSKI DNEVNIK

DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI

Vprašanje brezposelnosti vedno bolj pereče

Brezposelni šestih občin na razgovoru z goriškim prefektom

Obljubil jim je, da bo po županih poskrbel za čimprejšnji pričetek delovnih centrov Nobenega namiga, da bi pričeli z namakalnimi deli na krmnsko gradiščanskem polju. Brezposelni so bili tudi na sedežih sindikalnih organizacij.

Predstavniki treh sindikalnih organizacij pri prefektu

Z imasko pomočjo in malostevilnimi delovnimi centri, ki jih je odobrila oblast za goriško pokrajino, ne bo niti v najmanjši meri rešena kriza brezposelnosti, ki sami in po svojih sindikatih zahtevajo večna javna dela, že zavrnja obljubljena goriška pokrajina.

Javljeno je bilo, da bodo brezposelni začeli javno demonstrirati proti stabeemu ravnanju, ki ga so deležni pri odgovornih organih. Zatorej so v torek prišli iz 6 občin (Krmna, Gradiška, Romans, Marian, Corona in Zagorja) v Gorico, kjer so zahtevali sprejem pri goriškem prefektu. Ta jih je sprejel in obljubil, da bo po županih občin poskrbel za čimprejšnji začetek del, ki so v programu zimske pomeči, in delovne centre. O včerjih javnih delih, in sicer gradnji ceste Tržič - Gradež, ter o mejeraciji gradiščansko-krmnskega polja, s katerimi bi brezposelni dobiti trajnejšo zapoštitev, seveda dr. Zerbi ni mogel dati nobenih konkretnih obljub. Iz njegovega izjavjanja je razvidno, da pokrajina nima razpoložljivih fondov.

Brezposelni so odšli tudi na sedež sindikalne organizacije CISL in na sedež Delavske zbornice, kjer so zapisrili, naj jim sindikata prispeko na pomoč v njihovi borbi za dosegno najosnovnejših zahtev, to je začasne, brez katere je njihovo življenje ogroženo.

Isti dan je goriški prefekt sprejel tudi predstavnike treh

STANDREZ

Občni zbor živinorejcev

Društvo živinorejcev v Standrežu sklicuje svoj redni

NEKAJ KRATKIH IZ ŠT. MAVRA

LJUBEZEN MLADINE DO PROSVETNEGA DELA

Dvakrat ledensko imajo pevske vaje. Dokončali bi bilo treba opuščeno komedijo. Misliš bi bilo treba tudi na kulturno prireditev

Dvakrat ledensko so v prizenski vasi Sabotinom v Št. Mavru pevske vaje mladinskega moškega zobra, ki ga vodi tov. Pavilna Komel iz Gorice. Mladenci se zbirajo v hiši nekega vaščana in se ob spremembi harmonij učijo lepe slovenske pesmi.

Moški zbor iz Št. Mavra je že večkrat nastopil v mladinci so dokazali, da se ljubezen do slovenske pevski lepo prenosa iz roda v rod, in da ne bo nikdar zamrla. Pogoj pač je najbolj rožnat, clanu zboru so v veliki večini kmečki fantje, ki morajo trdo delati, da preživijo svoje družine. Zelite bi, da bi se tudi dekleta, toda teh skoraj nesem, jih je pred časom odšlo služiti v Anglijo, da bi pomagale sebi in domaćinom. Menimo, da jih je klub temu dovolj, da bi nastopile skupno s fanti, če že ne v zboru, pa vsaj v kaki komediji ali v drugem odskrenem delu. Lansko zimo so štvrtnarški dekleta v fantje sami učinkovali komedijo, toda ob zaključku, ko bi moral končano obdelati snov, ni prišel pravočasno obljubljeni režiser.

V letošnji zimi, ki bo, kar so zdi, že prece dolga, bi moral ŽSPD v Gorici nudit potrebno pomoč štvrtnarški mladini, da postavi že skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Aretacija moža zaradi slabega ravnanja z ženo

Po odloknu kraljevine sodnije so v torek zjutraj aretirali 50-letnega Bruna Del Pina iz Ul. Aquileja 56, ki je bil privajan zaradi groženja v slabega ravnanja z ženo.

Tako so včeraj v odstotnosti 24-letnemu Giuseppemu Rausi iz Catanije, ki je prišel v Gorico že meseca oktobra in cez državno mejo ilegalno prišel v Jugoslavijo. Seveda so ga tamkajšnje oblasti vrnili

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se moralo lahko priredila na prostem, bi tako Goricanj kot okoličani sprejeli z veseljem.

Na Travniku našli granato kalibra 305

Na Travniku, in sicer so skoraj se skoraj načeno komedijo na oder. Spomladi je zelo lepo v tej vasi; vabilo na kulturno prireditev, ki bi se mor